

MATEU

Be, be: calla!

MARIA, *apart.*

¡Ay, Senyor! ¡Quina angunia!

*Pausa llarga. Ell se passeja; ella cus.
En Llorens obra la porta, y surt.*

ESCENA SEGONA.

LA MARIA, EN MATEU Y EN LLORENS.

Aquest surt sense barret, y arreglant-se la corbata. El rostre li revela un estat seguit de sufriments morals y lluytes in termes.

LLORENS

Bon dia.

MARIA

Bon día, Llorens.

MATEU

Bon dia, noy.

MARIA, *alarmada.*

Peró... ¡ay, ay! quina cara fas! ¿Que no't trovas be?

LLORENS

Si que m'hi trovo.

MATEU

No gayre no t'hi trovas.

MARIA

¿Que't fa mal, fill?

LLORENS, *amoinat*

No rés, dona; deixeume!

MARIA

Dígamho, home, si tens alguna cosa!

LLORENS

Si no tinch rés, dona! prou que ho diria!

MARIA

Donchs fas una cara....

MATEU

Y tant!

MARIA

¿Que no has pogut dormir?

LLORENS

Si, si que he dormit!

MARIA

Donchs, noy, no ho sé!

MATEU

Jo si que'm penso ho sé! (*Ningú respón.*) Vaya si ho sé! (*Tampoch. Pausa.*) Y lo que has de fer, (*referintse à n'en Llorens*) es no refiarte massa de la teva joventut y la teva forsa; que tot pot fallar en aquest mon!

LLORENS

¿Qué voléu dir?

MATEU

Que la vida que portas, tindrà males conseqüencies: vet'ho aquí.

LLORENS

Be, be! parléu clar d'una vegada! ¿M'heu de dir alguna cosa? donchs digéula francament....

(S'asséu, sempre enmurriat. La Maria está neguitosa.)

MATEU

Donchs, si que't tením de dir algun cosa! y moltes que te en tením de dir!

LLORENS

Dochs quant vulgueu.

MATEU

Que t'haurías d'interessar més per tu mateix, y fins per nosaltres; perquè la vida que portas d'un quant temps ensá, no pot ser que la resisteixis gayre!

MARIA, *casi interrompintlo*

Si, fill; que no pot ser trevallar tant y no dormir!

(Seguirá.)